

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini işleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 54 21 Aralık 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

«ANAYASA ÇİĞNENMEDEN T.İ.P.'İN KILINA DOKUNULAMAZ!»

T.İ.P.'in varlığı ve gelişmesi, kimsenin "müsamaha„sına bağlı değildir!

TÜRKİYE İşçi Partisi'nin gelişmesinden ödleri kopan sömürücü çevreler, özellikle Malatya Kongresinden sonra yeniden feryat etmeye başlamışlardır. T.İ.P. Meclis Grubu, bu çatlak sesler üzerine yayımladığı aşağıdaki bildiride, korkunun ecele faydası bulunmadığını, sömürücülere bir kez daha hatırlatmaktadır:

«A.P. İktidarı, bir yıllık icraatı süresinde halkımıza vaad ettiklerinin hiçbirini yapamamanın çöküntüsü ve şaşkınlığı içindedir. A.P., gerek seçim beyannamesinde, gerekse Hükûmet programında halkımıza vaad ettiği yüzlerce meselenin çözümünü Millet Meclisi ne getirmeyi bir yana bırakarak, Türkiye İşçi Partisi etrafında ANAYASA ile bağdaşmayan, hattâ kanunlar karşısında suç teşkil eden dedikodu ve şüpheler yaratmayı ve halkımızı bununla avutmayı kendi çıkarına daha uygun bulmaktadır.

Açıkça söylüyoruz : Türkiye İşçi Partisi, Anayasa çerçevesinde, memleketimizde sosyalizmi kurmak azmindedir. Bu arada Partimiz, Adalet Partisi İktidarının Anayasa dışına düşen eylem ve sözlerini, kanunun partilere tanıdığı yetkiler açısından dikkatle izlemek tedir. Anayasa'mızın kapitalist gelişmeye kapalı olmasına rağmen, Anayasa'yı kendi görüşlerine uydurmak çabalarını tesbit etmektedir. Ayrıca kapkaççı düzene uygun bir ATATÜRK yaratma gayretlerinin gerçeklere ve milletin gerçek menfaatlarına ne kadar aykırı düştüğünü de esefle gözlemektedir.

Anayasa teminatı altında olan ve bütün faaliyetlerini kanun çerçevesi içinde yürüttüğü herkesçe apaçık bilinen Türkiye İşçi Partisi hakkında «tedbir almak», Anayasa Mahkemesinden başka hiç kimsenin yetkisi dahilinde değildir. Anayasa'nın eksiksiz, tastamam uygulanması gereğini yıllardan beri savunan Türkiye İşçi Partisi, Anayasa teminatı altında bulunan hak ve hürriyetlerini sonuna kadar kullanmaya devam edecektir. T.İ.P.'in varlığı ve gelişmesi, kimsenin «müsamahasına» bağlı değildir! Partimiz, Türkiye'nin politik hayatındaki yerini ve gelişmesini kendi gücü ile sağlamıştır. Anayasa apaçık çiğnenmeden T.İ.P.'in kılına dokunulamaz. T.İ.P. ve onun savunduğu sosyalizm, egemen sınıfların ve onların temsilcisi partilerin ve millî ekonominin tepelerine özel şahısları oturtma amacını güden iktidarın hoşuna elbette gitmez. Ama T.İ.P., onların kapitalizmi savunmalarına nasıl tahammül ediyorsa, onlar da T.İ.P.'in varlığına ve sosyalizmi savunmasına tahammül etmeyi öğrenecekler dir. Hangi yolun, kapitalizmin mi, sosyalizmin mi doğru ve geçerli olduğunu tarih kısa zaman da gösterecektir. Genellikle insan topluluklarının ve özellikle Türkiye nin tarihsel gelişme doğrultusunda olan T.İ.P. mutlaka zafere ulaşacak, Anayasa çerçevesi içinde demokratik yoldan iktidara gelerek Türkiye'yi gerçek kalkınma yoluna oturtacaktır.»

KELEPÇE

Adam aydınsa sapına kadar aydın
Düşündüğünü söylediyse
Gümbür gümbür
Düşündüğünü söylediyse sapına kadar
Erkekçe

Bak o zaman iş değişir işte
Adama değildir ellerine değil
Anayasayadır Anayasaya tüm
Kahpece vurdukları
Kelepçe

İLHAN DEMİRASLAN

Demir - Çelik - Bakır ve Özel Sektörden Görüntüler : 1

SÜLEYMAN ALTUN

PETROL şirketlerinin, diledikleri ülkeyi sömürebildiklerini, diledigi devlet adamını değiştirebildiklerini, istediğini öldürebildiklerini ve bulundukları ülkenin petrol profesörüne Petrol Mühendisliğini kapattıramasalar bile, bu bölüme 30 öğrenci yerine 10 öğrenci aldırtmayı başarabildiklerini bir yana bırakarak, Üçüncü Demir - Çelik'le, Samsun'da kurulması düşünülen Bakır Endüstrilerinin devlet elinde mi, yoksa özel sektör elinde mi olması gerektiğini, Demir - Çelik'le ilgili özel sektör kuruluşlarımızı gözönüne alarak açıklıyalım.

Önce yerlisinden başlıyalım. Bir firmanın Silâhtar'da büyük gelir sağlıyan bir Demir - Döküm Fabrikası var. Bu fabrikanın geliriyle ödediği vergiyi araştırdım. Fabrikanın alım - satım ve bunlarla ilgili piyasa durumunu milimi milimine bilen on yıllık memurlarıyla bir hesap yaptık. Alınan ham maddeye, enerjiye, personele ve ek giderlere, amortisman ve diğer kayıplara yapılan ödemeleri olduğundan fazla göstererek; malzemenin de piyasada ki en aşağı değeriyle satıldığını kabul ederek, el de edilen kazancın normal yüzde üzerinden vergi payını 28 milyon lira bulduk. Oysaki söz konusu firmanın o yıl, bu kuruluş için ödediği vergi sadece 3 milyondur. De mek oluyor ki 25 milyon lira vergi kaçırılmıştır. Özel şirket, günümüzün düzensiz düzeninde 25 milyon lirayı «muhasebe üçkâğıtçılığı»yla açıkça kaçırabilmiştir.

O halde özel sektörden alınacak vergilerle Türkiye'nin kalkınacağını sanmak, bir düş değil de nedir?

***

İzmit'te yabancı (Mannesman) şirketiyle Sümer bank'ın bir Boru Fabrikası var. Sermayenin çoğu Mannesman'a ait olduğu için, fabrikanın her işin de kendi borusunu öttürmektedir. Yabancı şirketlerin Türkiye'de at oynatmak için uçsuz - bucaksız bir saha bulduklarını ne denli özgür ve devlet içinde devlet olduklarını, şu olay ne güzel açıklıyor:

Sanayi Bakanlığı, İzmit Boru Fabrikasında bizim Sümerbank'ımızın da sermayesi var düşüncesiyle - Üniversiteler staj programını düzenlerken - 45 gün, 15 lira gün delikle staj yapmaları için 5 tanecik üniversite öğrencisi göndermeyi kararlaştırır. Fakat Mannesman şirketi bu beş öğrenciyi «Stajyer kabul etmiyorum» diyerek geri çevirir. Açıkta kalan öğrenciler, durumu Sanayi Bakanına bildirirler. Sanayi Bakanı tekrar Mannesman Müdürüne ricada bulunur, ama cevap yine «hayır» dır.

Bugün beş öğrenciyi onbeş lira gündelikle «yaz pratikleri»ni yapmaları için - Sanayi Bakanının da ricalarına rağmen - kuruluşuna kabul etmiyen yabancı şirketler, yarın bizim Mühendislerimize iş mi verecekler? «Var mı bunun izahı!..»

«Barış Güvercini»

Bir güvercin gelip kondu
Penceremin kenarına
Ben içerken.

Güvercinim
Pamuk güvercinim
Güzel güvercinim
İnce, uzun gagalı
Ak kanatlı güvercinim
Söyle bana
Ne istiyorsun benden
Ne verebilirim sana
Şu «fakir sofram»dan
«Şarap iç» desem
İçemezsin
«Domates ye» desem
Yiyemezsin
«Bir-iki ekmek kırıntısı» mı
Al be pamuk güvercinim
Al be
Tüm ekmeklerim senin olsun
Ben ekmeksiz de içebilirim
Bu şarabı..

Bir güvercin gelip kondu
Penceremin kenarına
Ben içerken
Pamuk gibiydi bu güvercin
Belki de «barış güvercini»ydi
Ama açtı
Alabildiğine açtı
Onu doyurmak istedim
Korkup kaçtı.

Sabri SORAN

GAZETECİLİK AHLÂKI!

AŞAĞIDAKİ «Açıklama», on gün önce T.İ.P. Trabzon İl Başkanı tarafından «YENİGÜN» Gazetesine gönderilmiştir. Kendisi de bir Gazeteci olan Attilâ Aşut bir meslektaşını «mahkeme kanalıyla» yanlamamayı uygun bulmadığı için, yazıyı doğrudan doğruya ilgili gazeteye göndermek yolunu seçmiştir. Fakat muhatabı, bu inceliği anlayabilecek nitelikte olmadığını, «açıklama»yı yayımlamamakla ispat etmiştir.

"YENİGÜN Gazetesi Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğüne, TRABZON

Gazetenizin 8 Aralık 1966 günlü sayısında (Üç Yıldız) imzasıyla çıkan «Yıkılan Romantizm» başlıklı yazıda, T.İ.P.'in Malatya'daki 2. Büyük Kongresinde Yaşar Kemal ile Can Yücel'in «tekme - yumruk» birbirlerine girdikleri ve «sokak kabadayılığı»na özenerek «kovboy filmi» çevirdikleri belirtilmektedir.

Malatya Kongresini başından sonuna kadar izleyen bir insan olarak, gazetelere bu konuda intikal ettirilen haberlerin çok mübalâğalı ve maksatlı olduğunu açıklamak isterim.

İstanbul Delegesi Yaşar Kemal ile Muğla Delegesi Can Yücel arasında, ağız kavgasından öteye geçen bir olay olmamıştır. Her toplantı da görülebilecek bu çeşit tartışmaların, «sokak kavgası» şeklinde okuyucuya sunulmak istenmesi, herhalde insaf ölçülerine sığan bir değerlendirme örneği olmamak gerekir.

«Bağımsız»lığını başlık altında ilân eden Gazetenizin, okuyucuyu tek taraflı yorumlardan kurtarmak amacını güden bu açıklamamı za da yer vereceğini umarız.

Saygılarımızla.

T.İ.P. Trabzon İl Başkanı
ve Büyük Kongre Delegesi

Attilâ AŞUT"